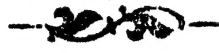

બુક ઓર પ્યાસમી એક એક હમરાસે લટે.
કાયા બહાદુર યે મોહમદ કે વરાને વાલે.

શાને સાખીર

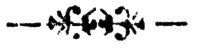
ઉર્ફી

બહારે કતયર.

—મુરતાબએ—

શેખ હયાહીમ ખીન શેખ મહમદ સાહેબ
“ કાવરે ” પીસાહાઉસ મ'બદ નં. ૯

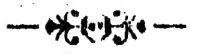
અએહતેમામ

ખાકસાર અબદુલ લતીફ અહારખા
ફરીવાલા.

કોપીરાઈટ હે કોઈ સાહેબ હમારી કબજાત બમર
હરગીજ નહીં છાપવા વીજી મહે કે કવિજી સુ
ખ્યાન કોગ્યા.

Shri Janki Vidya Vijay Printing Press
Richey Road - AHMEDABAD.
Printed by Popatlal Amathabhai Shah.

પેહલો ખાર. છદ્દ ૩૦૦૦.

સને ૧૩૪૦ હી. સને ૧૯૨૨ સવન ૧૯૭૧

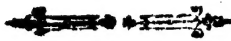
કીસત ૩ ૦-૨૨૦

૨૦૦૫૮

शाने सापीर.

विधापीठ
१००५८
अमदावाड
अशास्त्र
उर्फ
सापीर के अन्वय में कलयर.

गजल नातीया जनाय जपी साहेय
तलमीज सोहल.

कथु नडो दील अस्तगी रूप सारे सरवर हेअकर
शुन्ये दील भील गया कुरांका इकतर हेअकर
महरणा कडेने लगा हुरअेक सणे मेरा आअमे
आवा अह्लाह शोअते माहुअुणे ढावर हेअकर
पोइथा मेहरशका लेकीन साथडे शांडे उम
ओरभी दील अुश हुवा मयदाने मेहुशर हेअकर
शुकडे अह्लाहाका हुम उमते अेहुमक हुवे
कथु नडो हुमको अुशी अचना सुकडहर हेअकर
हुशमनोके हुलकपे यल अअेगा अजजर जपी
अअइअे अमदारेका मजमुन अकसर हेअकर

क०वाली.

सापीर तुम्हारा नकशा आंजे में छा रहा है,
सापीर तुम्हारा जववा दीलको लुगा रहा है,
कलयर की आदशाही सापीर को ही अुदाने,
सापीर के दरपे अन्हा धुनी रहा है.
हुन्ना हा भीट गया मम इकता कइम है अचना

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૦૫૮ વર્ગાંક

પુસ્તકનું નામ રાને રાણા

વિષય ૪૩૬૮:૩ ૩૬૮

साणीर का शौक अथवा दीवमें समा रहा है
 आर्ष नये नजरमें जनो दीवो लुगरमें,
 शाने पुढा के साणीर जलवे दीया रहा है.
 है लजपे नामे साणीर दीवमें मुकामें साणीर,
 साणीर के दरका रस्ता वाएह दीया रहा है.
 ईशशक के पुढाकर ईशकृत जता जता कर,
 मयदाने-हु-की साणीर अस्ती जसा रहा है
 पीस्तरसे अपने ठठकर अस्तु अमुये कलयर.
 साणीर तुजे जमाही दरपर पुढा रहा है,

कुवाली.

अथ दीव दरे साणीरपे एडे तुडा गरी कयुं है,
 दीवमें मेरे है साणीर आंजो मे तरी कयुं है.
 लज पर है मेरे साणीर दीवमें है मेरे साणीर,
 सील रंज की छाती पर श्रीर मेरे धरी कयुं है.
 शमशीरे मोहपमतसे दर जजमे शुले तरसे,
 आणे हमे अंजरसे जेती एडे हरी कयुं है.
 दरदे दीवो आशक से पुढे की आती है,
 श्रीर जयजे अहन याशय एडे जमा गरी कयुं है.
 जज भस्त तेरे सजहंय जेहोश तेरे सज हंय,
 श्रीर मोहनी सुरत पर लहु नजरी कयुं है.
 साणीरकी मोहपमतमें मनजुर जना अथ दीव,
 कहेता है अनरसाणीर श्रीर जमा हरी कयुं है.
 देजोतो जरा साणीर हय हल मेरा आणीर,
 कीस्मत में नहीरी के जे जालो परी कयुं है.

लगन अभीन.

साणीर साणीर हरी श्रीरती साणीर भीवता नाहीरे,
 देन दीना मंय रीती श्रीरती डान करे नरमाई रे.
 पी के कारन जोग लीया मंय पी के दरशन नाही रे,

દીલમેં હુસરત આંખોમેં આંસુ ખાત કરત સર રાહીં રે.
 હુંદત હુંદત હાર ગઈ મંય પુછત પુછત ખોરી વાઈ,
 હુ કોન અયસા મોહો ખતાદે કોન દેન મોરા સાઈ રે.
 સદકા ખવાજા ફરીદ કુતબ કર મનકી મુરાદેં હોં પુરી,
 જામીન, ખ્યારે મત ઘખરા તુ આખીર પી ગલ ખાહીં રે.

હોલી.

રંગ સે હોલી ખેલુંગી સાખીર કે દરખાર,
 કેસર ઘોલકે રંગ ખનાઉં, ભર પીચકારી પી પરમાઈં;
 દેખું મંય અજબ ખહાર, સાખીર કે દરખાર. રંગસે.
 દંત અખીર શુલાલ રલાઉ, પાંચોં ચીસ્ત જહાં મંય પાઉ
 છીડકું મંય ખાર ખાર, સાખીર કે દરખાર. રંગસે.
 મુનરે રંગીલે છેલ લલરયા, પીચાકી ખમંતી રંગદે પગડયા;
 મંય તોરે ખલહાર, સાખીર કે દરખાર. રંગસે.
 ખીરાં શાહ ચલ હીરજીકે દવારે, ખવાજા મુખત સખ રંગડારે
 અયસો ચતુર, ખીલાર સાખીર કે દરખાર. રંગસે.

હુમરી.

તન વાઈં નીસાઈં ધન સજનીરે,
 ખલકત સારી જાત હું વારી.
 ખવાજા હે વોહુ તોરી દીલખરીરે. તન વાઈં.
 તુમરે દરસકો નીસ દીન પલ છીન તરસેં મોરે નેન,
 ચાંદ સા મુખડા જલદ દીખાદો થંડી હો મોરી નેન.
 તન વાઈં ખીસાઈં ધન સજનીરે.
 તુમરે ચમન કે કુલહંચ ન્યારે ખવાજા કુતબુ દીન,
 કુતબ કે તારે રાજ હુલારે ખાવા ફરીદુ દીન.
 તન વાઈં નીસાઈં ધન સજનીરે.
 ચાને નખી મહેખુખે ઇલાહી ખવાજા નીજમુ દીન,
 જાને અલી કલયર કે ખાશી ખવાજા અલાઉદ્દીન.
 તન વાઈં નીસાઈં ધન સજનીરે.

पीर अशीर के बलबल बल डार् मंय तन मन वाइ
 और "तन्त्रमुल" डान है मेरी नाव का जेवन डार
 तन वाइं नीसाइं धन सजनीरे.

गजल-डुवाली.

जुमे डर गुलमें परवर दीगार डे
 दील मेरा मुस्तका पर नीसार डे
 मंय ने दुन्या में आडे-सो कुच्छली न कथ
 जे डीया डे वो मंयने पुरा डीं डिया डे
 रज्ज्या सर पर गुनाडों का डार डे
 जुमे डर गुल में परवर दीगार डे
 जेडरे धसीयां में मोला डे कस्ती मेरी
 ना भुहा अनडे कर सर परस्ती मेरी
 मेरे जेडेका तुंही जेवन डार डे
 जुमे डर गुलमें परवर दीगार डे
 रोजे महेशरमें पुडेगा मुजसे भुहा
 मय ये कडे दुना कस्ती न लडी कुंका
 अंदाजे आजीज तेन कुंका डे
 जुमे डर गुलमें परवर दीगार डे
 दीये मस्ताने ठाकरसे मुजसे भुहा
 कुम्मे धजनी कडा तम ये पार्थ सज
 यकी भुंकी अहनसे कुवार डे
 जुमे डर गुलमें परवर दीगार डे
 असकी आंयां में जागे मदीना जये
 वोह तो सर सज्ज धन्शां कयुं न रहे
 असपे रहमत की असे कुवार डे
 जुमे डर गुलमें परवर दीगार डे
 भुवार करती डे आशीकडे दीलकी लगन
 डेसव डरडाड अन कर शीइं डोहभन

બીકે યુમ્મદ મીસર કે બાગાર હે
 ખુએ હુર શુલમે પરવર દીગાર હે
 રંગે કપડે પહેન લેસ નેગીકા કર
 લેઠા ખીસ્તર બગલમે મનીને કા ચલ
 તુને કીસકા બહુર ઇન્તીબાર હે
 ખુએ હુર શુલમે પરવર દીગાર હે

કન્વાલી.

બહોત મુઝ તરીખ હંચ તલબગાર સાખીર,
 ખુદાયા દીખા બલદ દીદાર સાખીર;
 ને કલયર મે આએ કરે કબમે વાલે.
 તવાફે મન્તરે પુર અનવારે સાખીર.
 હુવા કરતે હંચ ઇસ સે સયર અખ વાળો,
 વોહ હે અશમએ ફેજ દરબારે સાખીર;
 નહિ હોતે મમડને દરમાને ઇંસા;
 બડે સખ્ર વાલે હંચ ખીમારે સાખીર,
 પ્રીદા કરતે હંચ બાન એબને લખ પર:
 સુના કરતે થે શમસ શુકતારે સાખીર,
 ક્યામત હી ખરપા હુવા આહતી હે;
 તડપતે હંચ મુશતાકે દીદાર સાખીર.
 વોહ સરતાને સરદાર હે ચીરતીયોં કા
 તબમ્મુલ ને હો કફશ ખરદાર સાખીર.

કન્વાલી.

અરદુને વીલાયત કે હંચ કમર મખદુમ જનાખ અલાઉદ્દીન,
 આંખો કી ઝીયા તનવીરે સહુર મખદુમ જનાખ અલાઉદ્દીન.
 એક દુમ મચી હે ચારોં તરફ કયા ધાનહે કયાહે ઇબને શરફ
 દરયાએ કરામત કે હંચ ગોહુર મખદુમ જનાખ અલાઉદ્દીન.
 અંજના સીરરે ખશી વ જલ્લી અકલીમેં વીલાયતકે હો વલી,
 મહકુમ તુમ્હારે અન્નો ખશર મખદુમ જનાખ અલાઉદ્દીન.

बाने पे खुदाओ आप अगर रकस अपना दीआकर शाओ सहार
 हो जावे श्रीदा ताओसे जगर शअहुम जनाम अलाउद्दीन.
 कलयर में खुदाओ जहेरो खुदा अतलाओ रहुं क मतकभय खुदा
 हो जावे नीगाडे लुत्त धर मअहुम जनाम अलाउद्दीन.
 कलयर में मगर तुम्हाराडे क्या काणीले दीह नगरा डे
 लुत्ताडे तुम्हारे इयअ हा जर मअहुम जनाम अलाउद्दीन.
 रागीम की परेशां हालत डे कुरकत ने जनाम पुरी गत डे,
 कयुं लेते नहिं तुम आके जगर मअहुम जनाम अलाउद्दीन.

कव्वाली.

हेमुहदआओ दीव रहे हरणार पीर साणीर,
 देपु मय आके तेरा हरणार पीर साणीर,
 जमे वीसाल मुजाडे जहेरे खुदा पीलाहो,
 कुरकत की तीरनगी से हुं जर पीर साणीर.
 हरणार में खुदाओ रोना मुझे दीआदे,
 लम पर मेरे येही डे तकरार पीर साणीर,
 हर एक राज हुक ने तुमपे अशं किया डे,
 हो वाकीके रमुजे गइकर पीर साणीर.
 हर एक डे डे दीव की उम्मीह भीवती रहेती,
 अयसी सभी डे तेरी सरकार पीर साणीर.
 आदीम रशीक की डे मुहदत से आरजु रहे,
 देपुं तुम्हारा आकर हरणार पीर साणीर.

कव्वाली.

लागी मनमें कटरया कलयरकी,
 मुजे लावे जगरया कलयर की,
 दीआदे इमे मुनवर नीकाम सरकारडे,
 नीगाडे मस्त मये हुक हा डोस थरकाडे,
 शरक तो धतना श्रीदास के अपने हरकाडे,
 तेरी हुजुरी व देहलीज हरह सरकारडे,

રહું બકે ગગરયા કલયરડી,
 મીઠાજ કમચા હે કીસ તરહ હાલ આકા હે,
 ખબર લી તુજકા હે અય સખા બતા ક્યાહે.
 મરીજે ઇસ્ક કા લી કોઈ છક આયાહે,
 ફીરાકે ખવાબમેં જો ચેન હે તડપતા હે.

કોઈ લાવે ખબરયા કલયર ડી,
 વોહ દીન દીખાએ ખુદા હુમશી દેખવેં જાકર,
 મજારે ખાઈએ હીંદલવલી શહે કલયર
 જો સેહલે કા આએ તો ઇંદ સે ખડહ કર,
 ખુશી કે મારે કહીં ખાર ખાર હું જાહેર,
 સરપે સોહો ગગરયા કલયર કી.

કવ્વાલી.

હુમારા કીબલએ ઈમાં અલાઉદ્દીન સાખીર હે,
 મુખને જો સરો સામાં અલાઉદ્દીન સાખીર હે.
 લખે નેનનુજ નુમા હીલતેહી મુરદ છુલેઠ લાખોં,
 જહાંમેં ઈસએ દવરાં અલાઉદ્દીન સાખીર હે
 જમીને પાક કલયર પર ફલક જાહો ફલક શોકત,
 નહિં કોઈ મગર હાં એક અલાઉદ્દીન સાખીર હે.
 ખ્યાલે હુરજતે સાખીર હે દીલવેં જલવાખર સખીર,
 હુમારા ધર હે જોર મહેમાં અલાઉદ્દીન સાખીર હે.

કવ્વાલી.

અન્વારે જાતે સરમદી મખદુમ સાખીર કલયરી,
 ફૈયાજ ફવરે અહુમદી મખદુમ સાખીર કલયરી.
 અય શાને તુ શાને અહુદ વાય જાત તુ જાતે સમદ,
 ઇન્આમ ફને એજદી મખદુમ સાખીર કલયરી.
 અય શાને આલી મુરત્તેજાત અય જાહે વાલા મુનકેખત,
 દરયાએ ફયજે સરમદી મખદુમ સાખીર કલયરી.
 મખલુક ખહેરે ઈલ્તેજા આમદ બ દરગાહત શુમા,

બ કુશા તુ હસ્તે અહમહી મખદુમ સાખીર કલયરી.
આજમ સગે હરખારે તો ઉકતાઠ હર સરકારે તો,
અય શાહે મલકે એજહી મખદુમ સાખીર કલયરી.

કવ્વાલી.

ન છુટે રાજએ અહમમ ઇલાહી આરબુ દારમ,
હુબુરી મેં રહું હરહમ ઇલાહી આરબુ દારમ.
પુશી સે નહિં મતલબ હોલે મુશતાક કેા હરહમ,
તેરે મહેબુબ કા હો ગમ ઇલાહી આરબુ દારમ.
તસબ્વર હીલ મેં હો આંખોં મેં સુરત ઉસકી ફીરતીહો,
રહે જબતક કે હમ મેં હમ ઇલાહી આરબુ દારમ.
હો તાલીબ કેાઈ જમેજમ કા તાલીબ મંય નહિ ઉસકા,
અસર હો સાગરે જમજમ ઇલાહી આરબુ દારમ.
ન તન્હા ફ્રા હો દુન્યા સે જબ મુએ અહમ જવે,
ખ્યાલે યાર હો હમહમ ઇલાહી આરબુ દારમ.

કવ્વાલી.

હે શીકલ મુસહફે જનાં રસુલુલાહ કી સુરત,
જે સુરત મોહમદ કી વોહ હે અલાહ કી સુરત.
સમા જાતા જે જરરા બી નજર મેં તુરે અહમદ કા,
જમાના દેખતા સારા કત્રીમુલાહ કી સુરત.
નહિં કુચ્છ સુરતે અહમદ અહદ મે ફક' શીખે કા,
રસુલાહ કી જે હે વોહ હે અલાહકી સુરત.
ઈસે તાકે ઇબાદત જનકર કયું સર બ સીજદહ હું,
વોહ હે અબરૂ કી સુરત મહે બખતુલાહ કી સુરત.
ઉસીકા તુર હે હરમુ ઉસે દેખું તો કયા સમજું,
કહું અલાહ કી યાહે રસુલાહ કી સુરત.
ફના સુરશહ પે હોના ફ્રા કા કુચ્છ કમ જરીબા હે,
ચેહી તો હે ફના ફીલાહ બકા બીલાહ કી સુરત.

डोवाली.

छम हीभला कर मन हरलीनो बसुरण देसके सांवरया,
 प्रेमकी भारी लक्ष मत्तारी डेसे पुछुं डागरया.
 सरपे सोडे ताज शक्रायत अश' जरी पे आवत जवत,
 रण से उम्मत के अणशावत ओडेहू कारी कामरया।
 रण वाके मडेथुम पुकारे सारा जगत हे वाके सहादे,
 हसन हुसेन हुंय वाके हुदारे बसुरण वाकी नागरया।
 नयनन नीर मोरे भरभर आवे वाके हरस जीन कछुना सहावे,
 देन हीना मोडे तलपत जवे जयसे जलपीन माछरया।
 ओ घट घाट पुरानी नैया देन अंधेरी मोज कठन डे,
 गुनी गुनी सभ पार उतर गये जेगुन ठारे डागरया,
 स'गके साथी छुट गये सभ डगर डगर अटमार अडे हुंय.
 लवसागर में आन इसी हुं जनत नाहीं डागरया,
 कुरमान तुमपे जगत तमाभी सारे जहांके तुमडो डामी।
 दुया जये तुमरो नीलमी पार लगाडो नावरया।

हुमरी.

प्यारे पीया मेरी रंगदे चुनरया,
 घोणीया घेवे सारी उभरया।
 मडह मत्तारी लक्ष मंय नीलमी,
 काहु की नहिं मोडे आज अवरया-प्यारे,
 मंय जे गुन जे गयान हुं तुम राजन के महाराज,
 अपना करके राअयो जांड कडेगी लान-प्यारे।

हुमरी.

जशीर पीयाने हरस हीआयो,
 प्रेमके रंगमां आज दुआयो,
 शीकल नजर की नजर परत डे,
 काजल नेनां अयसो लगयो-जशीर पीया-
 अजहर पीया के जलजल जठे,

नुर लडुर का शेर मयायो.—अशीर पीया.
 कर धर पकड मुण्डान पीयाने,
 क्षु पीयासे मोडे भीलायो.—अशीर पीया.
 पीर अशीर के वारी तन्त्रमुल—अशीर पीया.
 कंवाली.

होता है सदा एक पुढा का मेरे दीवमें,
 महपुत्र धलाही का है दुजरा मेरे दीवमें.
 जलवा मेरी आंजोमे नकशा मेरे दीव में
 आन मेरी आंजोमें समान गेरे दीव में.
 अस नड धसी हींदसे अस नज्ये धलाही,
 मझा मेरी आंजो में मनीना मेरे दीव में.
 पडुता है दुमेशा कोष अहाड सा मुस्ताक,
 प्रस्ताये मोडंमद का वज्रु मेरे दीवमें.
 महपुत्र कीसी तरडसे लेवे मेरे दीव को,
 रहेता है मेरा याडने वाला मेरे दीव में.
 आती है मोडंमद ही मोडंमद की सदाये,
 अकणर है मोडंमद ही समाया मेरे दीवमें.

कंवाली.

है रहे रमजे आशकाना नने ननां देणना,
 पुढ तमाशाध है वोड ज्योर पुढ तमाशा देणना,
 लसको शाने दीवउपाध देणना मंजुर हो.
 भीरवे सुसा गशमें आना रूये नना देणना,
 कान जोलाथा अनलडक कीसको पीया हार पर.
 अक्षत में मंजुर था करके जडाना देणना,
 मुण्डो कयसी नेडर कयसी असरे भगरीण क्याधिय.
 अंदगी डकमें नहीड वक्त का क्या देणना,
 धरक से जाडर कडम डरगीज नरणना अय नीयाज.
 कर भरदाना है रहे अय भरदे दाना देणना,

ગજલ જખી તલમીઝ સોહલ મુરતી.

ચમચુ હુઠા બહરે હુઠા નુરેલ હુઠા પરદે મે હો
 આશીક હુવા જીસ પર ખુદા વોહ દીલરૂખા પરદે મહો
 ઇશકે એહમદમે કુકે દીલ ઓર કુચ્છતા હો જીર
 આશીકકે જખાજકી યુ કીમીયાં પરદે મે હો
 ખુવાબહીમે મુઝેકો દીખલાદીજીએ અપના જમાલ
 અપને કુચ્છતે કીદવા આયે માહાલકા પરદે મે હો
 તુજસે પરદાહી નહીં આલમસે પરદાહિ જરૂર
 ખાત જા પરદેકી હે આય દીલ રૂખા પદદેમે હો
 નામે એહમદસે જખી રોશન હુવે દોનો જહાં
 ગેયર મુમકીન હે કે વોહ નુરે ખુદા પરદેમે હો

ભજન.

પ્રેમ નગરકી રાહ કઠન હે સંજલ સંજલ કર ચલા કરો,
 શમ નામ કો નામે જપો તુમ જયન ગુરૂકા કીયા કરો,
 મુરમુન પુકમુન ઉમયુન હોકર ખુદી કો અપની કુના કરો,
 તન મન અપને ગુરૂકા સમજો ઇસી અગનમે જલા કરો,
 જુદકો તુમ ના જુદ સમજીતો નેસ્તકો સમજો ઐન બકા,
 કુચ્છ ન આયે કામ તુમહારે લાખો ખરસો જીયા કરો,
 મંદીર મેં કયા મુરત તુને મસજીદમેં કયા સીજદહ કીએ,
 શાન મીલન હી રાહ નીતલી મનકી માલા જપા કરો,

હુમરી અલસીયા

ફસ ગઈ મેતો કાલુ બલામે
 લામ અલીફ ઓર મીમકા પરદા
 ઇશકો હુટા કર સાંમને આજા
 દીલમે અહાએ ઉતર ગઈરે
 ફસ ગઈ મેતો કાલુ બલામે
 ઇત્તિ અલકના દીલસે બુલાજા
 નેના અરખ સખકો બતાજા

हीन में भर गध भर गधरे
 इस गध भेतो कालु जलामे

गजल

शेष ध्रुवाहीम डानरे, मोअक्षीक गुलदस्ताडाभा.
 भावीयां मुत्रको हो गयरे से जगदधीर हो तुम,
 ग्हे न समजा था के कम जङ्गे हो जे पीर हो तुम,
 सीधे मुंड भात ली करते नहिं अणतो मुअसे
 दृशमनों से मेरे डर वक्त शकर शीर हो तुम.
 जमेर जे कपडे जनाये न पडेन कर अकडो,
 डरकते ग्हे डय पुरी काणीये ताएर हो तुम.
 डर भडर कयुं भवा डरजध जने शीरते हो.
 जेक के हो रडो जण साडेजे तवकीर हो तुम.
 कडेना 'ध्रुवाम' का डे मुअसे भीवे तुम आकर,
 डाले दील अपना कडो कीस लीजे दीलगीर हो तुम.

इआध.

जुहाध में तेरी रीताहुं हीन रात,
 जुहा जाने के कम डोंगी मुलाकात.
 क्यामत तक को पुअसेतछुट गया साथ,
 कहिं अण लुंङगी का लुत्क डयडात

दाहरा.

पीया गयरां से भीलने की आओ कसम,
 तोरे नैनों में नहु भरा डे सनम.
 तुजे आता डय सारे जडां के सीतम,
 मुजे जलवा तु अपना दीपाडे जस.
 मयंतो जेकल हुं कणसे जुहा की कसम,
 कीया वस्व से शाह न दीलको मेरे.
 सडे लाजों तुम्हारे डय जेरा सीतम,
 मुजे देया तो बोह परदेमें न छुपा.

હુવા મુજ પર ઈલાહી રહે કયસા સીતમ.
કોઈ દુન્યા મેં હુમદમ મીલા ભી કહી,
ઈહુ કીસ સે મંચ અપના દરદો અલમ.

ગજલ.

વઅદા તુમને કીયા થાં દુ મીરો આઈ વેલકમ,
વાઈ દુ નોટ કમીન હકયું દીયા મુઝે રહે હમ.
હેડ મેં દર્દ હે કયુર ભી મુઝે આતા હે,
એવરી ટાઇમ તેરા ગમ મુઝે સતાતા હે.
ગીયુમી એ દુમી ખારે રહેતો કુચ્છ ખાત નહિ,
દુ નહિ ફેર નહિ પાંચ નહિ સાત નહિ.

ગજલ લતીફ તન્નમીઝ અખદુલ અઝીઝ
સાહેબ અમદાવાદ.

ખજા હય એર સેહી ઇરશાહ મેરા,
અઝીઝ ઉસ્તાહ હય ઉસ્તાહ મેરા,
અખતા હુ અમન મય મીસ્તે ખુલખુલ,
નીરાલા હય સુખન ઇઆહ મેરા.
હુવા મશુહર ઉલ્કત મંચ યહાં તક
જહાં મય નામ હય ફરહાહ મેરા.
દેખતેહી હુશીનો કો મસ્લ જાતા હય,
યએ વેહશી હય દીલે નાશાહ મેરા.
અઝખ નાઝુંક પાલા નાઝની દીલ,
કહાં ઉલઝય દીલે નાશાહ મેરા.
સમઝ તુમ મે નહી કમસીન હોનદાં,
ન કીજે લેકે દીલ ખરખાહ મેરા.
કફસ મય ફેંસના આતા નહી હય,
અલી નાહાંન હય શેયાહ મેરા.
હમેશાં આપને દીલકો જલાયા,
કરેંગે કયા આપ દીલ શાહ મેરા.

લતીફ ઉનકો મુનાઆ તો હય મેને,
રહેગા બરખું યે કીસ્સા યાદ મેરા.

મજલ-કવ્વાલ.

હમ આસીયાં કે દક્તર સારે મીટા હીયે હે
હકસે ગુનહા હમારે સમ બખ્શવા હીયે હે
સદકે નખી તુમારે કુરબાં નખી તુમારે
કુબ્જે કફસસે આશીક તુમને છુડા હીયે હે
સલ્લે અલા તુમી પર હે ખતમ દોસ્તી સમ
ધર ખુલ્લદ મંચ હમારે કયા કયા બના હીયે હે
કાપ્રીરબી લાએ ઇમાં એર આપહીકો માના
ઈસલામ કે દીલોં પર સીકકે જમા હીયે હે
ખાતીર તુમારી પ્યાર મન્બુર હે ખુદા કો
ઉમ્મત કે ખુદ ખુદાને રૂતબે બડા હીયે હે
દીદાર હે નખીકા હર વખત ઉસ બસર કો
કુરકત નખીમેં જીસને આંસુ બડા હીયે હે
અલ્લાહકા કરમ હે હમ પર લતીફ બેસક
લીખ લીખકે હમને લાખોં મજમુ છપા હીયે હે

મજલ-કવ્વાલી.

દીલકો મેરે ચકીન હો એસા જવાબ દો,
કબ આએગે હુન્બુર તુમ અએછા જવાબ દો
મંચને તો સીદી ખાત કહી આપસે જનાબ,
અબ આપ સીદી ખાતકા સીદા જવાબ દો.
મીલના નહોતો કીજીએ ઇન્કાર સાફ સાફ,
છુપ આપ કીયું હો આપ ખુદારા જવાબ દો.
આશીક હું આપકા મુજે હે આપસે ગરબ,
અબ આપકી ખુશી મુજે જેસા જવાબ દો.
તકરાર જાને દીજીએ યુસ્સા ન કીજીએ,
તુમ આશીક લતીફ કો અએછા જવાબ દો.

गजल-डोवाली

घुरे डकसे घुरे ओहमह नम हुवेदा हो गया,
 ओक आलमको हुध डेवरत के ये क्या हो गया.
 अमररणी ने के न आभीर वोही होकर रडा,
 धशकमे इसवा तेरा युसुइ जवेणा हो गया.
 घुरे जबकर आक था देभा नभावे यारको,
 हुजरते मुथा तुमारा अमं तो याहा होगया.
 दार पर मन्धुर अस पुश होके आभीर यडगया,
 आशीकके के वस्ते गोया तमासा होगया.
 पुन वीजते हो गजल तुम वाह क्या कहना लतीक,
 ये मुपन मशुहुर आलम मंय तुमारा होगया.

गजल व्ययर अयत लतीक

कयुं आज परेशान हो धगराओ हुवे हो
 कयुं दीवमे पसेमान हो सरमाओ हुवे हो
 आइत हो गजल केहरो कयमत हो जलाओ
 डीस भातपे तुम मडेलका मुजसे भइ हो
 कुछ केहदीया हुसमनने अजर होतो जताओ
 क्या हो गया ने आज तुम मुरजओ हुवा हो
 कयुं आज परेशान हो धगराओ हुवे हो
 अन्धा नहीं हर रोज ये आशीकसे मांहाना
 अन्धा नहीं हर ओकसे ये भीवना भीवाना
 अन्धा नहीं हम देके तुमे जेरके नना
 कयुं हुथन हो सज पे तुम धतराओ हुवे हो
 कयुं आज परेशान हो धगराओ हुवे हो
 चेहवीसी अज उल्लत वोह तुमारी नहीं दीवजर
 चेहवीसी मोहण्यत वोह तुमारी नहीं दीवजर
 चेहवीसी धनाओत वोह तुमारी नहीं दीवजर
 साओह के डीसी ओर के गेहमाओ हुवे हो

क्युं आज परेशान हो धरनाओ हुवे हो
 भीमारके देना तो हीसे आके मसीहा
 भीमारे मोहणतकी करे पुरी तमना
 दीवसे हो बतीके एगर अकमार तुंमारा
 दीवार के आशीकसे क्युं तरसाओ हुवे हो
 क्युं आज परेशान हो धरनाओ हुवे हो

थयार अयत गजल-तरज छारही कालीवटा

नासाहा मत कर नसीयेत दीव मेरा धरनाओ हुय
 मंय हीसे समझु हु दुशमन जे मुझे समझये हुय
 वस्त्रही पहली हुंय सभ ये वोहु परी सरमाओ हुय
 घटती रात जुं जुं दीव भी घटता लओ हुय
 नासाहा मत कर नसीयेत दीव मेरा धरनाओ हुय
 पान थाभा उस परीने लणये हुय सुरभी नमुह
 पानकी जालीके आगे लाल भी सरमाओ हुय
 नासाहा मत कर नसीयेत दीव मेरा धरनाओ हुय
 आंभो मंय सुरमा लगा हों तों में हुय भीससी नदी
 वाहरे छोटी ये तेरी सेकडों भल जाओ हुय
 नासाहा मत कर नसीयेत दीव मेरा धरनाओ हुय
 वाहारे सोरे मोहणत भुण ये छीकका नमक
 छस्तभां मेरा हुमा छीस छीस मनेसे जाओ हुय
 नासाहा मत कर नसीयेत दीव मेरा धरनाओ हुय

गजल-कुवाली.

अये मेरे दीवे सेवदा जे तु हुंय बोही मे हुं
 अण छीस बीओ हो परदा जे तु हुंय बोही मे हुं
 आर्धना उठा करके युं अकससे केहते हो
 क्युं भात नहीं करता जे तु हुंय बोही मे हुं
 डेवरत जे पांहां छार्ध नबवेसे नीदा आर्ध
 मेडोस न हो मुथा जे तु हुंय बोही मे हुं

श्रीर कीस लीये अय थारे ये हुमसे इशवट डे
 तु मेराज हुय मंय हरीया ले तु हुय वोही मे हु
 मेराज मंय आदीकने हुवरतसे ये इरमाया
 आ तुमसे नही परदा ले तु हुय वोही मे हु
 गजल.

मंय तेरा लला याजि तु मेरा लला याडे
 मंय तुमको पीया याजि तु मुमको पीया याडे
 विद्वतका मया तमडे अेका रहे हुम तुम मंय
 इरवक्त पुदासे जस आशीक ये हुआ याडे
 भीमारे गमे कुरकत हो जअे अली अन्धा
 सज्य हुर हो गम हीलसे गर मांडेकका याडे
 वोड होस्त हुमारा हुंय ले वण्तपे काम आये
 जमभारजे अेसा हो हील उसपे शीदा याडे
 हुनीयामे मस्ल यछ डे कोछ न कीसीका डे
 कर यादे पुदा हीलमे गर हुकसे भीला याडे
 मंय होस्त अोर दुशमनको जस अेक समजताहु
 या रज हो लला उमका ले मेरा पुरा याडे
 युं अंटे लतीक उमके डोनेको तो सारे डे
 डे आस वोही अंदा अमको डे पुदा याडे

गजल-कव्याली.

चाहुने वाले तो हर वण्त वक्ष करते डे
 ये हशी यछ डे डे भील करके दगा करते डे
 जुदम जेज ली तो हुम उनके साडा करते डे
 हुय हुम सप्र मोहणतमे क्रीया करते डे
 जुदम जे क्षाधदा ले हुम ये क्रीया करते डे
 उनके भीलने की सजो राज हुआ करते डे
 जज कली रडा मंय भील जते डे आते जते
 उनसे सडवा नसीकाअेत न गीला करते डे

બાજ આતે નહી વોહ અપની જક્ષઓસે અક્ષોસ
 ઠાગ ફરકત કે હમે રાજ દીયા કરતે હેં
 વોહ તો આહતે હેં કે મર જાએ મરી જે ફુરકત
 ખુબ ખીમારે મોહખત કી દવા કરતે હેં
 ઈસ કહર મુજસે લતીફ હો અંધ લલકત ઉન્કો
 પાસ ખુલવા કે સુખન મેરા સુના કરતે હેં

ગજલ કબાલી.

મરીજે હીજકી હાલત સલાંકતે જાઓ
 જો દીલમે ઇસકે હે હસરત નીકાલતે જાઓ
 અબ આયે હો તો કરમ ઇતના કીજાએ ઇસપર
 સૈયદે નાજ પે દો ફુલ ડાલતે જાઓ
 તુમારા હુશન ખુદા કાદ હે ખુદા રખે
 તુમારે હુશન કો સાંચેમે ઢાલતે જાઓ
 ચાહાંપે દક્કન સૈઈદાંને નાજ હેં લાખોં
 તુમ ઇસ તરહાંસે ન ઇનકો ઉગાલતે જાઓ
 જુબાંકો છુપ ન કરો ખોલ દો ખુદાકે લીચે
 સુખન લતીફ નયા તુમ નીકાલતે જાઓ

ગજલ કબાલી.

જહાં મંચ નકસાએ હસ્તી અગર મીટાના થા
 મેરા મજર સરે રહા ગુજર ખનાના થા
 તુમ આતે હો તો આઓ હમારે સર આંખાં પર
 તુમે તો દીલમે ઇની ખીડકીયાસે આના થા
 ચે દીલ તો કયાહે પ્રીઠા જાં તલક લી કરહેતે
 હમે તો રૂઠે હુવે ચાર કો મનાના થા
 અજલસે હુશન પરસ્તી લીખીથી કીસ્મતમે
 મીબજ મેરા લડકપનસે આશકાંના થા
 હમારે હસ્ત નીશારો ન હારીઓ હીમ્મત
 મેરે જીગરમે લગા તીરકા નીશાંના થા

गजल.

परदा दारीके अंगुल पहनाये रसवा कर दीया
 अय ज्योति बार कसा करना था और क्या करदीया
 पुण भीमारे मोहज्योत का महावा कर दीया
 भार अला श्रीरुपी केहते हे के अन्धा कर दीया
 उनके सकता हो गया केसा ध्यारा कर दीया
 अय नीगाडे यास आभीर तुने ये क्या कर दीया
 सेंकडोके रहा पर दाव्ये तेरे जोव्ये हुव्ये
 क्या नजरथी ज्योते मुरदोके मसीहा कर दीया
 अेक सागरमें क्रीया साक्षीने ज़ाहीद के शुद्धाम
 सह अेक छीटेहीमें भाजारे तकवा कर दीया
 पुछते हो लो केह देता हु कीसने जनवी
 श्रीर न ये कहेना के तुने राज अक्षशां कर दीया
 उनके नतेही अया भांकी तरङ्ग ननेके था
 सहके धस वेदुरतके जसने धरके सहरा कर दीया
 मरहुणा अय जलव्ये दीहार क्या कहेना तेरा
 दृषने वालोकी आंजोके तमाशा कर दीया
 डेरत अक्षज हे ये हुशने धशककी नय रंगीया
 लेयलाके मजनु क्रीया मजनुके लेयला कर दीया
 अेक तेरी अश्मे करमने साक्षीये भांदा नवाज
 जरे के पुरसीह और कतरेके हरीया कर दीयां
 ये क्रीयां कुरकत में उनकी याहने आकर सुलुङ्ग
 जेठे जीठलाव्ये जगरमें हर्ष पेयदा कर दीया
 आंभां ही आंभांमें महम कहे गये हुम हावे दीव
 परदेही परदेमें धजहारे तमन्ना कर दीया

गजल क०वाली.

धर पुरीसे रहे आलीक में लुटाने वाले
 अंह साणीर ये मोहमह के बराने वाले

मेरुने पाये न घर में बी भगर शुभ प्रिया
 अथवा डोते डे मुशीमत के ठडाने वाले
 उनके पेशव जे हुये वोह सरे मन्थल पोहये
 रह गये वोह जे नये रडा ये आने वाले
 दीप गये अपनी क्रीताओं में नयुवतके नीशां
 विलाभा मुशाओ धसाके जमाने वाले
 गन्जे परवीज के लानीज जे हुवा शाहका शुभर
 कुन्थयां लाये पये नगर जमाने वाले
 हाथ पानी न भीला उनका लये नेहरे कुरात
 उनके मा जाम ये कोसर के लुटाने वाले
 लुक और भ्यास में एक एक हुजारेसे लडे
 क्या जहादुर ये मोहमद के धराने वाले
 डेक सह डेक रहे शुह लये हरीया भ्यासे
 हुजमे यश्मे जे कोसर के लुटाने वाले
 कयसे पयता जेगे दोजभ मे जलेगे असहम
 जेमेजे आवे मोहमद के जवाने वाले
 जलवाये नुरे जुदाध बी कोष छुपता डे
 डेयसे डेयसे हुये नादीम न छुपाने वाले
 आजतक नकये शरीजेत न भीटा पर न भीटा
 भीट जये आपही लतने डे ये पीटाने वाले
 तुषी राही डो मदीनेकी तरक जल्ली अमीर
 डे गोव डे गोव यले जते डे जाने वाले

गजल कुवाली मजकीया

कडा जे मेने जलाये लेखु तो मुसकरा कर कडा डेठे हु
 कडा जे मेने जलाये होगे तो सर डीलाकर कडा डेठे हु
 ये कडेके राहा जे मेने दामनके आभ कुछ डो न जानेहुआं
 तो दोनो हातुसे अपनां दामन छुडा छुडा कर कडा डेठे हु
 जे डोते जेवन के मेने पाया तो हस्ते शुसतापके जुदाया

तो दोनो हातुसे अपना शीना छुपा छुपा कर कड़ा कड़ें हुं
 कड़ा जो मेने के अलीये घर पर उमेदवारी भला कड़ातक
 तो कीस अहाधसे मुजको ठगा दीया दीया कर कड़ा कड़ें हुं
 कड़ा जो मेने के अेक भासा दोगे कलीतो मुजपर करम करोगे
 ये दीवमे राशु भगर ज्वासे हाय ये जता कर कड़ा कड़ें हुं
 जो सरमे वस्त्रकी धुन समाधतो मेने वादेकी लो जडाध
 तोरग लाकर मुरम गाकर नीरत भता कर कड़ाके ठं हुं
 कड़ा कीसीने के आज कसतो रंगीली भीलज रंगीली भीलज
 मे तेरे सडके मे तेरे कुरां तो मुस्करा कर कड़ाके ठं हुं.

गजल कव्वाली.

कुछ जवांनी हय अली कुछ हंय लडकपन उनका
 हो दगा भाणुं के इन्दे मे हंय जेभन उनका
 या धलाही ये तमन्ना हंय के रोजे मेहुसर
 लजपे हो नाम तो। हाथमे दामन उनका
 तोडकर तप्तये भरकह मे नीकल जठगां
 जेकसी नाम न लेना सर मंह इन उनका
 वस्त्रमे क्या मेरे पास हो जो मे नजर कं
 दीव अहायोका शगर नाउका तन मन उनका
 वस्त्रने छुट लीया दोनो के तनडा पाकर
 आज मेरा न जैरेयां हय न दामन उनका
 हय धिस धशकने दोनो के जनाया काशीर
 नाम मेरा मोहुमह हय पुते पुर इन उनका

गजल कव्वाली.

सैयह भीरांगली गम जाअर पार जेय लगाने वाले
 तुम हो मेरे जेवनहार नैया मेरी तीराने वाले
 हरपे जो कोध आवेगा जाली वोह नडी आवेगा
 धारे तुम हो सकी दातार मतलज हुकसे दीवाने वाले
 दीयाहो रोजये अनवर हुवा हाशर हु में हरपर

अजय हय आलीये दरभार दील आवभका लुभाने वाले
 दील डे भेरा ये मुजतर राता हीजमे हुं सय बार
 पुलवा लीजे मुजे सरकार भेरे नाज ठाने वाले
 कलमा आपका वीरहे जुभां जं आपये ये कुरां
 दरहम डे ये लतीक नीसार रंजे गमसे जयाने वाले

गजल.

कुहरतका तेरी जेल ये रणे गकुर था
 जेडास मुसा डो गये जलने को तुर था
 कुहतमे तेरी डेन करे युना सरा मगर
 धमलीशे नाजकार डो नडाक गजर था
 वो केहता कुम्भे धजनी क्या उसकी मजल थी
 मन्सुर मे ली तुडी था तेरा जहुर था
 मेहुजुण प्यारे अपने डो तुने पुला लीया
 पुरशीहो भाके रसक था वोह रशके हुर था
 मे जे पीते पीते छक गये हुम अजतो अय लतीक
 क्या वस्लकी सराज थी दीलको सजर था

गजल शोहरत.

भीटे गायेन कली जेश वल वला दीलका
 पुहाके वास्ते डो जये ईसला दीलका
 तुमारा एस्से नी ए याडे तुम भीवो दीलगर
 न तुमसे सीकवा सीकायेत न कुछ गांवा दीलका
 तुमारे धशक मे जेहला ते दीलको डे अपने
 भीलाये जुण हुमे अजतो मशगला दीलका
 हुनरों आपकी कुरकत के तीर जाती डे
 डे कीस कहर लला अझाडारे डोस्ला दीलका
 ये डोल आपका जेसक हुइस्त डे शोहरत
 पुहा कीशीसे न डाले मोमला दीलका

हरकीसनकी कीताओ भीलनेकां पता—

सरकअली कीकाबाध—रीगारोड, अमहावाह.

ચચાર બેચાત.

કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
 માલુમ હુવા ગેરાંકે બેહકાએ હુવે હો
 બના નહી રહેનેકા શહા એક જમાના
 આજ ઓર હે કલ ઓર નહીં ઇસકા ઠીકાના
 હોબએગા ચંદ રાજ મેં યે હુશન રવાના
 હસ પર કે મેરી જાનં તુમ ઇતરાએ હુવે હો
 કાકુલ કી તરહા આપજો બલ ખાએ હુવે હો
 જે બાઇસ જો હે તુમમય વોહ પુઝા મેરે દીલસે
 રાંના ! જો હે તુમ મય વોહ પુઝા મેરે દીલસે
 ખુદ રાઈ જો હે તુમ મય વોહ પુઝા મેરે દીલસે
 કુછ ઓર બને હોકે ગજબ ઢાએ હુવે હો
 કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
 કયું તીરહી નજર આજ હય કયા દીલમે હે ઠાંની
 મુહમુખ હય ગંભાએ હો યા જોશે જવાંની
 યા ગેયરાને કુછ આગ લગાઈ હે મેરે જાની
 તેવરીસેં યે જુમાયા હય કે ભડકાએ હુવે હો
 કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
 અદાહા કરે આપ લી આશીક હો કીસી પર
 ઓર ઉસકે સીવાએ ચેન આયે ન તુમે દમગર
 માલુમ હો તબ ઇશક ઇસે કેહતેં હેં દીલબર
 હયુ મેરી તરહાં તીરે સીતમ ખાએ હુવે હો
 કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
 હસ શોખને દેખા મુજે યું મજતરે હેયરાંન
 પુછા કે જનાબ આપ ઇતને કયું હો પરશાંન
 લો આજકી સબ આપકે હમ હેં મયમાન
 અરમાન ન બાકી રહે કે તરસાએ હુવે હો
 કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
 તમામ શુદ.

